

НАРАДА ПРЕДСТАВНИКІВ ХРИСТИЯНСЬКИХ ЦЕРКОВ УКРАЇНИ

м. Київ, 5 жовтня 2010 р.

**Президенту України
ЯНУКОВИЧУ В.Ф.**

**Міністру закордонних справ України
ГРИЩЕНКУ В.І.**

**Голові Верховної Ради України
ЛИТВИНУ В.М.**

**Голові Постійної делегації
у ПАРЄ від України
ПОПЕСКУ І.В.**

**Народним депутатам України –
членам Постійної делегації у ПАРЄ**

Як стало відомо представникам християнських Церков України з засобів масової інформації, найближчим часом Рада Європи має намір від імені Парламентської Асамблеї висловити стурбованість з приводу почастішання випадків відмови лікарів від проведення абортів у жінок з релігійних переконань, моральних та інших заперечень совісті.

Зокрема, під час чергової сесії ПАРЄ у Страсбурзі на засіданні від **7 жовтня** поточного року заплановано розгляд проекту резолюції та рекомендації під назвою «Доступ жінок до законного медичного обслуговування: проблема неврегульованого використання заперечення совісті» (

[документ №12347](#)

).

На думку християнської спільноти України, ініційований документ за своїм характером значною мірою зазіхає на право людини на свободу совісті та віросповідання, насамперед це стосується віруючих лікарів.

На перший погляд проблематика, порушена у проекті резолюції та рекомендації ПАРЄ, спрямована на захист прав пацієнтів, зокрема жінок, на своєчасну медичну допомогу. Однак, погляд профільного комітету ПАРЄ на це питання та пропонувані ним шляхи його розв'язання, свідчать про неприхований намір зробити аборти більш доступними та тим чи іншим чином спонукати до їх виконання лікарів, які за своїми релігійними чи моральними переконаннями відмовляються вчиняти гріх вбивства ненароджених дітей.

Подібні вимоги не можуть не викликати стурбованості, адже за самі по собі суперечать праву людини на самовизначення, з огляду на релігійні, моральні, етичні чи інші переконання. Турбота про здоров'я є високим обов'язком не лише медичних працівників, але кожної людини по відношенню до свого ближнього. Проте християнська позиція відносно абортів абсолютно чітка – це вбивство ще ненародженої людини.

Християнські Церкви України з глибоким занепокоєнням відзначають, що пропозиції, які ініціює Комітет ПАРЄ у справах соціальних питань, здоров'я та сім'ї, містять чимало хибних та суперечливих позицій. Зокрема, у проекті резолюції пропонується від імені ПАРЄ висловити занепокоєння тим фактом, що все більше лікарів за своїми релігійними чи моральними переконаннями відмовляються робити аборти. Однак така оцінка ситуації свідчить про хибне розуміння чиновниками Ради Європи сутності права на життя, адже людське життя має цінність з моменту зачаття і до природної смерті. У кількох державах – членах Ради Європи такий підхід закріплений навіть на конституційному рівні.

На наше глибоке переконання, питання відмови працівників сфери охорони здоров'я від здійснення та участі в операціях зі штучного переривання вагітності (абортів) має розглядатися з наступних позицій:

- Кожен працівник сфери охорони здоров'я має моральне та юридичне право добросовісно відмовитись від надання певного виду медичних послуг чи обробки (абортів) передусім з релігійних, а також з моральних, етичних або інших переконань;
- Лікарі чи медичний персонал не повинні примушуватись до участі у вчиненні абортів навіть побічно, а також в інших медичних операціях, якщо вони мають щодо цього добросовісні заперечення совісті з огляду на їх релігійні, моральні, етичні чи інші переконання;
- Ініціатива ПАРЄ про запровадження у країнах Ради Європи чіткої юридичної процедури реєстрації добросовісної відмови з боку лікарів та медичного персоналу від надання послуг абортів, як від прямої, так і від побічної участі у ньому, одночасно має містити гарантії неприпустимості у подальшому соціальної чи іншого роду дискримінації таких лікарів чи медичного персоналу у порівнянні з лікарями, які практикують такі операції;
- У зв'язку з цим ПАРЄ повинна запровадити правові механізми убезпечення лікарів,

які скористались правом заперечення совісті на вчинення певних медичних послуг, від соціальних утисків, таких як проблеми при працевлаштуванні, невмотивоване звільнення, зменшення заробітної плати, спонукання до порушення своєї відмови на підставі заперечень совісті тощо;

- Заклади охорони здоров'я, такі як суспільні лікарні і клініки в цілому, повинні завчасно інформувати жінок, котрі звертаються до них з метою здійснення абортів, про наявність чи відсутність серед штату працівників осіб, котрі добросовісно відмовились від практики здійснення абортів;

- Категорично неприпустимою є ідея про запровадження механізму оскарження добросовісної відмови лікаря чи медичного персоналу від здійснення абортів, оскільки така відмова є актом свободи совісті та вибору кожного громадянина, не виключаючи й працівників сфери охорони здоров'я.

Ми, представники християнських Церков України, звертаємось до Вас з проханням донести до відома членів Постійної делегації у ПАРЄ від України вищезазначені зауваження до проекту резолюції та рекомендації ПАРЄ «Доступ жінок до законного медичного обслуговування: проблема неврегульованого використання заперечення совісті» (документ □ 12347).

Вважаємо, що Українській стороні слід публічно запропонувати делегатам ПАРЄ врахувати означені зауваження у тексті проекту. В іншому випадку – виступити та голосувати проти ухвалення даної резолюції та рекомендації, аби захистити свободу совісті та віросповідання громадян України, гарантовану міжнародними договорами та Конституцією України.

З повагою,

**Володимир,
Митрополит Київській і всієї України**
Предстоятель Української Православної Церкви,
Головуючий у Нараді представників християнських Церков України

Інститут релігійної свободи, м.Київ
www.irs.in.ua

теги: [Нарада Церков](#)